

Ἀλέξανδρον Φιχνέσιον, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τρία εἶναι μεταφρασμένα ὑπὸ τοῦ ἰδίου καὶ εἰς τὴν Ἰατινικὴν.¹

Αἰμίλιος Πόρτος.— Γερμανοὶ τινες φιλόλογοι, τῶν παλαιότερων ἰδίως χρόνων, θέλουν νὰ κατατάσσουν τὸν Αἰμίλιον Πόρτον μεταξὺ τῶν ὁμοεθνῶν τῶν ποιητῶν καὶ λογίων, οἱ ὅποιοι ἔγραψαν καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ τοῦτο, διότι ἅπασα ἡ φιλολογικὴ αὐτοῦ δράσις ἐξεδηλώθη εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπου διήλθε τὸ μέγιστον μέρος τῆς ζωῆς του, συνέγραψεν, ἐδίδαξε τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ὁ διάσημος αὐτὸς κλασικιστῆς τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων τοῦ 16ου καὶ τῶν πρώτων τοῦ 17ου αἰῶνος ἐκ μὲν τῆς καταγωγῆς του καὶ τῆς γλώσσης του εἶναι Ἕλληγ, ἐκ δὲ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς του Ἰταλός, καὶ ἐκ τῆς χώρας τῆς δράσεώς του Γερμανός. Ἡ τριμερῆς, τρόπον τινά, ἐθνικότης αὕτη τοῦ φιλόλογου τούτου δύναται νὰ συμβολίσῃ κάπως τὴν μοῖραν ἰκανῶν Ἑλλήνων λογίων, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν περὶ ὁδὸν ταύτην ἐνεφανίζοντο εἰς διάφορα τῆς Δύσεως μέρη καὶ ἔδρων ἔκει διὰ νὰ λησμονηθῇ σχεδὸν καὶ ἡ ἑλληνικὴ τῶν καταγωγῆ.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ Φραγκίσκου Πόρτου καὶ τῆς Ἰταλίδος Ἰωάννας, ἐγεννήθη εἰς τὴν Φερράραν τὴν 13 Αὐγούστου 1550. Ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ πατρὸς του ἐξέμαθε τελείως τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν εἰς ἅλα τὰ ἰδιώματά της καὶ τὴν λατινικὴν προσέει τὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν. Ἦγνόει ὁμοίως, κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν, παντελῶς τὴν νεωτέραν ἑλληνικὴν.³ Δωδεκαετῆς μετέβη μετὰ τοῦ πατρὸς του εἰς τὴν Γενεύην, ὅπου διέδιδασκεν ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη καὶ νεώτατος, εἰς ἡλικίαν μόλις δεκαεννέα ἐτῶν, ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐπὶ ἑννέα ἔτη ἔνταυθα καὶ

1. Βιογραφικαὶ πληροφορίες εἰς L. Crasso: *Istoria de' Poeti greci* p. 125.—E. Legrand: α', 2. III pp. 166—172.

2. Βοηθήματα διὰ τὴν βιογραφίαν τοῦ Αἰμ. Πόρτου: *Turcograecia* pp. 516—524.—L. Crasso: *Istoria de' Poeti Greci*. In Napoli 1678 p. 181.—M. Georgii Lizelii: *Historia Poetarum Graecorum Germaniae*. Francofurti 1730 pp. 183—187.—Carolus Fridericus Weber: *Vita Aemilii Porti*. Marburgi (1854).—E. Legrand: α', 2. III pp. 93—133. (Ἡ ὑπὸ τοῦ Legrand βιογραφία αὕτη τοῦ Αἰμ. Πόρτου στηρίζεται κυρίως εἰς τὴν τοῦ Weber, τὴν ὁποίαν ὁμοίως συμπληροῦναι μὲ πλεῖστα documents καὶ ἄλλας πληροφορίες.)

3. Ἰδὲ σελ. 194—5 τοῦ παρόντος βιβλίου.

